

Een, zonderling gerucht meldt, dat de bekende brand op het Elysée door kwaadwilligheid zou verwekt zijn, en wel met het doel, om de drie miljoen franken, welke als het trimester der civiele lijst kort te voren door den prins-voorzitter waren ontzagen, te ontweegenden. Men verzekert, dat deze zijne kas ledig vond en dat hij weet, door wien het geld genomen is, doch alle vervolging verboden heeft.

[illegible]

Het muziekfeest in de Martinikerk, waarbij de heer Mayhew het woord voerde, werd door 3000 feestgenooten bijgewoond. Het mannenkoor, onder leiding van den heer B. Bruggema, en de zangscholen, onder dat van den heer Rijkens, wisselden elkander af. Hierna werden voor het Stadhuis muziekstukken uitgevoerd door de muziek-der stedselijke schutterij. Te 2 ure had de harddraverij plaats. Te 4 ure werden de kinderen in het Sterrenbosch ontbaald. Des avonds was er eene voorstelling in den schouwburg en in de onderscheidene sessietoeën en koffijhuizen werden muziekpartijen en bals gegeven. Ind

De heer *Thurle Deltor* wijt weder in de
der dagbladen een artikel aan het geslacht der Ita-
lianen en Hongaren, den beroefden maarschalk *Haynau*,
„De Franische dagbladen nemen weinig noot van
dien man, zegt de schrijver. Gisteren vermeldde
enkel niet meer dan het volgende: „de maarschalk
Haynau heeft het hotel der Invaliden bezocht.”
Die man, laat de heer *Deltor* daarop volgen, acht
zich zelve ook zeker soldaat te zijn. Nieuw
is hij niet. Door het gansche artikel heen toetst
de schrijver in hem eenheid van den tijd toen verkrach-
ting, brandstichting, plundering en moord de
weeggronden tot oorlog waren; een vertegenwoor-
diger uit de tijden van slagtting en verwoest.
Ziet hem slechts aan, zegt de schrijver, gij herkent
hem terstond. Dien man, bij denoet niet afgestudeerd
worden, zijn vermogen in gatacht gezigt, lange
lange grijze knevelen, zijn keesteekenen, genoeg
is *Haynau*, die in Italië, die in Hongarië de over-
wonnen deed slagen, de lijken over de muren
belegerden naar hunne vrienden toe liet werpen,
de gevangenen liet verbranden; het is *Haynau*,
en dit zij genoeg gezegd, de vrouw het geslacht
die dien man met verachting voorbij doet zien
in Londen, of Brussel; laat ons, die overal
heheel Duitschland, waar zijn signalement van station
tot station bekend is, hem teekenen van afschuw
van afschuw. Het is genoeg. Het is genoeg, die stilte
genoeg voor hem, die stilte zij ten teekenen, dat
het meer waardig is, hem den doortijnsplaat
door Europa voortzetten; hij mag slechts de neder-
gheigheid gaande maken; teekenen van afschuw
toch souden bij hem, in zijne vernatenheid, dat
dachte doen ontstaan, dat hij een martelaar der
politiek was. Het Martelaarschap der politiek
voor den geestelijken verzoeken.

